

Sequoia sempervirens 'Illa Martin'

Høyde	30 - 40 m
Bredde	6-10m
Krone	narrow pyramidal
Bark og grener	twigs reddish brown, bark orange brown, thick and softly fibrous, flaking in long strips
Blad	needles, arranged in spiral shape, dark green, 1.5 - 2,5 cm, blue green
Blomster	inconspicuous
Frukt	hanging, ovoid cones, about 1,5 - 3 cm
Torner	Ingen
Giftighet	vanligvis ikke giftig for mennesker, (store) kjæledyr og husdyr
Jordtype	sandy, loamy soil, well-permeable
Jordfuktighet	egnet for våt jord
Belegning	tåler ingen belegning
Vinterherdighetssone	7b (-14,9 til -12,3 °C)
Vindmotstand	good, also tolerates sea wind
Andre motstander	kan tåle vind
Anvendelse	kystområder
Form	klarestamme tre, klarestamme bartrær, prakteksemplar bartrær
Opprinnelse	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 2003

'Illa Martin' er et stort til meget stort tre med samme smale, pyramideformede vekstform som arten *Sequoia sempervirens*. Treet forgrener seg godt og danner en tett krone. Den mest slående forskjellen fra arten er at nålene er blågrønne om sommeren. Om vinteren blir de imidlertid mørkegrønne. 'Martin' har også vist seg å være mer hardfør enn arten og andre kultivarer. Et eksemplar av *S. sempervirens* i Trompenburg Gardens & Arboretum kom godt gjennom vinteren 1955-1956, en av de hardeste vintrene i det 20. århundre. Av rundt 10 000 frøplanter fra 1952 var det bare fem som overlevde denne vinteren. Først i 1999 dømte Dick van Hoey Smith treet "Martin", etter Dr. Martin fra Sequoiafarm i Kaldenkirchen i Tyskland, som hadde distribuert frøene. Disse frøene kom opprinnelig fra California. Helt tilfeldig ble flere kloner gitt navnet "Martin" av flere personer. Det ble da besluttet å endre navnet til "Illa Martin", Dr. Martins kone. I Tyskland kalles de ulike, delvis navnløse klonene fortsatt Martin Klon. 'Illa Martin' er mer hardfør enn andre kloner av *S. sempervirens*, og er derfor mer anvendelig som solitær i parker og store hager. Men sorten egner seg også godt som allétre i grøntområder.